

חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008*

1. החלפת סעיף 30 א. בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982¹, במקום סעיף 30 א יבוא:

"שיגור דבר 30א. (א) בסעיף זה –

פרסומת באמצעות

מיתקן בזק

"דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי,

שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או

לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;

"הודעה אלקטרונית" – מסר בזק מקודד המועבר

ברשת האינטרנט אל נמען או קבוצה של

נמענים, וניתן לשמירה ולאחזור בדרך

ממוחשבת;

"הודעת מסר קצר" – מסר בזק הכולל כתב,

לרבות אותות או סימנים, או מסר בזק

הכולל חוזי או שמע, ומועבר באמצעות

רשת בזק ציבורית אל ציוד קצה של נמען

או קבוצה של נמענים;

"מערכת חיוג אוטומטי" – מיתקן בזק המשמש

לחיוג או לניתוב אוטומטיים של רצף

שיחות לקבוצה של נמענים לשם העברת

מסר קולי מוקלט אל אותם נמענים;

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ב באייר התשס"ח (27 במאי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 182, מיום י"ג בסיון התשס"ה (20 ביוני 2005), עמ' 886.
¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשס"ח, עמ' 429.

"מפרסם" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה.

(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

(ד) הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען.

(ה) (1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

(א) היותו דבר פרסומת; המילה "פרסומת" תופיע בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;

(ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;

(ג) זכותו של הנמען לשלוח בכל עת הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב.

(2) על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב.

(ו) (1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ב) או (ג), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(2) מפרסם המשגר דבר פרסומת שלא צוינו בו הפרטים האמורים בסעיף קטן (ה) באופן בולט וברור, או שיש בפרטים שצוינו בו כדי להטעות, בניגוד להוראות אותו סעיף קטן, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ז) בבואו להטיל קנס על מפרסם שהורשע בעבירה לפי סעיף קטן (ו), רשאי בית המשפט להתחשב בכך שנפסקו נגד אותו מפרסם, בפסק דין סופי בשל המעשה שבשלו הורשע כאמור, פיצויים לדוגמה לפי סעיף קטן (י).

(ח) מנהל של תאגיד וכן מי שאחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד (בסעיף זה – נושא משרה בתאגיד) חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף קטן (ו) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; נעברה עבירה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ט) הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש]², יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה.

---

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

(י) (1) שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה.

(2) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, רשאי בית המשפט להתחשב בכך שאותו מפרסם הורשע, בשל אותו מעשה, בעבירה לפי סעיף קטן (ו).

(3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

(ג) היקף ההפרה.

(4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של הנמען לפיצויים לפי סעיף קטן (ט) או לכל סעד אחר, בשל אותה הפרה.

(5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לעניין זה, לא תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן:

(א) שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען כאמור בסעיף קטן (ד);

(ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא בודעין;

(ג) דבר הפרסומת שוגר לנמען לפי רשימה של מענים או מספרי טלפון, לפי העניין, שהורכבו בהתאם לרצף אקראי של אותיות, ספרות או סימנים אחרים, או שילוב שלהם, כולם או חלקם.

(יא) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לעניין ביצוע סעיף זה, לרבות לעניין –

(1) אופן מסירת הודעת נמען על הסכמה מפורשת מראש כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) אופן מסירת הודעת המפרסם כאמור בסעיף קטן (ג)(1);

(3) אופן מתן הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד);

(4) אופן ציון הפרטים שיש לציין בדבר פרסומת כאמור בסעיף קטן (ה) ודרכים אחרות להבאת הפרטים האמורים בסעיף קטן (ה)(2) לידיעת הנמען;

(5) פרטים נוספים שעל מפרסם לציין בדבר פרסומת המשוגר בהתאם להוראות סעיף זה.

(יב) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע דרכים נוספות של שיגור דבר פרסומת באמצעות מיתקן בזק שהוראות סעיף זה יחולו לגביהן.

(יג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.".

תיקון חוק התובענות הייצוגיות – מס' 3
2. בחוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006,³ בתוספת השניה, אחרי פרט 11, יבוא:

"12. תביעה נגד מפרסם כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982,⁴ בעילה לפי הסעיף האמור."

תחילה
3. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו.

אריאל אטיאס
שר התקשורת

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

---

³ ס"ח התשס"ו, עמ' 264; התשס"ח, עמ' 16.
⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.